

Predmet: Zvornik (Grujić Branko i dr.)
Veće za ratne zločine Okružni sud u Beogradu
Broj predmeta: KV. 5/05

Glavni pretres 28. 05. 2008.

Izveštaj: Nataša Kandić i advokat Dragoljub Todorović, punomoćnici žrtava

Završna reč branioca optuženog Dragana Slavkovića - advokata Miroslava Dorđevića

Na početku završne reči branilac je naveo da je ovaj predmet ustupljen Tužilaštvu za ratne zločine Srbije od strane MKTJ i to kao prvi predmet koji je ustupljen srpskom tužilaštvu od strane MKTJ. Uz predmet su dostavljene izjave koje su uzimali istražitelji MKTJ. Međutim, nije dostavljen drugi dokazni materijal koji je MKTJ imao na raspolaganju. Kada je predmet već ustupljen Tužilaštvu za ratne zločine Srbije bilo je potpuno normalno i neophodno da se dostave svi materijali, a ne samo izjave date haškim istražiteljima.

Preciziranom optužnicom Tužioca za ratne zločine koja je obuhvatila događaje u Domu kulture Čelopek, *Ekonomiji* i *Ciglani* i sve što se događalo u tim objektima, a što predstavlja ratni zločin, stavlja se na teret Draganu Slavkoviću, kao neposrednom izvršiocu ili saizvršiocu, iako nema ni neposrednih, ni posrednih dokaza da je on u svim tim radnjama učestvovao. Na opisani način odgovornost za užasne i monstrozne zločine koje su počinila druga lica, a koja se u ovom predmetu ne procesuiraju, praktično stavljaju na teret opruženom Draganu Slavkoviću i Ivanu Koraću. Stavljaju im se na teret monstrozni zločini za koje svedoci-žrtve ukazuju da ih je izvršio Dušan Vučković zvani *Repić*, komē se ne može suditi jer je u međuvremenu umro i izvesni *Pufta* koji se nalazi u bekstvu.

U nastavku završne reči branilac je analizirao iskaze svedoka oštećenih, ukazujući na nepreciznosti u njihovim izjavama, na različit opis istog događaja od raznih svedoka oštećenih. Posebno je analizirao situacije u Domu kulture Čelopek, *Ekonomiji* i *Ciglani*.

Na kraju branilac moli sud da prilikom odlučivanja o odgovornosti optuženog Slavkovića i pri odmeravanju krivične sankcije ima u vidu njegovo stvarno učešće i značaj njegovih radnji u događanjima koja su predmet ovog postupka.

Završna reč branioca optuženog Ivana Koraća - advokata Dragana Đokića

Navodi da je krivični postupak protiv Ivana Koraća pokrenut nakon gotovo 13 godina od inkriminisanog događaja. Sam optuženi Korać, a i njegova najbliža rodbina, bili su iznenađeni kada su saznali za razloge njegovog hapšenja i pokretanja istrage za zločine na području opštine Zvornik u proleće 1992. godine. Ako se sagledaju rezultati prikupljenih materijala istražitelja MKTJ, nije bilo mesta ni sprovođenju istrage protiv njega kao lica koje je izvršilo ratne zločine. Smatra da je došlo do zabune u ličnostima zbog nadimka *Zoks*, jer svi opisi lica sa nadimkom *Zoks* od strane svedoka i oštećenih ne odgovaraju Ivanu Koraću. Naime, ne slažu se ni podaci o visini, težini, boji kose, starosnom dobu, ni po čemu drugom. Iz takvih svedočenja proizlazi da se zapravo u Zvorniku pojavljivalo drugo lice sa nadimkom *Zoks*.

U nastavku završne reči branilac je analizirao iskaze svedoka i oštećenih i ukazivao na protivrečnosti u njihovim iskazima i na razlike u iskazima pojedinih svedoka.

Posebno je ukazao da se njegovom branjeniku stavlja ne teret ubistvo Nesiba Dautovića. Međutim, iz potvrde o smrti tog lica od 13.05. 1992. godine proizlazi da kod njega posthumnim pregledom leša nisu ustanovljeni znaci nasilne smrti.

Jedino što je tačno u optužnici je to da je optuženi Korać pucao iznad glava zatvorenih ljudi, što je on i priznao. Smatra da to nije krivično delo i predlaže da sud donese oslobađajuću presudu. Međutim, ako sud ipak nađe da to pucanje predstavlja krivično delo, predlaže da mu izrekne kaznu zatvora u vremenskom trajanju koliko je proveo u pritvoru i da mu ukine pritvor.

Završna reč branioca optuženog Siniše Filipovića- advokat Ilija Radulović

Nema ni jednog jedinog dokaza da je Siniša Filipović počinio bilo koje delo koje mu se stavlja na teret. U nastavku završne reči, branilac je uglavnom analizirao ličnost Siniše Filipovića, njegovu mladost, neiskustvo, motive za učešće u ratu, te njegovo zdravstveno stanje uz predlog za oslobađajuću presudu, predložio je i ukidanje pritvora, navodeći dužinu trajanja pritvora i loše zdravstveno stanje okrivljenog Filipovića, kao razlog za ukidanje pritvora

Završna reč branioca optuženog Dragutina Dragičevića – advokata Milomira Šalića

Na samom početku završne reči branilac je istakao da ne postoji ni jedan dokaz da je njegov branjenik Dragutin Dragičević počinio krivično delo ratnog zločina radnjama koje mu se preciziranom optužnicom stave na teret. Za optuženog Dragičevića tražio je oslobađajuću presudu.

U nastavku završne reči analizirao je preciziranu optužnicu koja se odnosi na optuženog Dragičevića i dokazivao da ne postoji ni jedna činjenica na osnovu koje bi se Dragičević mogao oglasiti krivim. Posebno je naveo da u junu mesecu 1992. godine, za vreme događaja u Domu kulture Čelopek Dragičević nije bio u Zvorniku već u Višegradu, a i kažnjavan je zbog saobraćajnog prekršaja kod sudije za prekršaje u Užicu 06. juna 1992. godine. Svi ti podaci nalaze se u spisima predmeta Okružnog suda u Beogradu K-

1419/04